

[Riishøj]

Det er klart, at det, der må kræves, er, at man får lavet nogle nye beregninger, nogle beregninger, der går ud på, at stamklasserne kommer ned på de 24 elever, som er stamklassestørrelsen i gymnasiet. Den blev midlertidigt sat op på grund af den store pukkel for en 10 års tid siden. Der må endvidere laves en beregning af, hvilke konsekvenser det får for tallene, at arbejdstiden går ned til 35 timer i løbet af en kort årrække. På en eller anden måde må der også laves nogle beregninger af, hvad det vil betyde, hvis BFU-reformen, som et flertal i Folketinget støtter i lidt forskellige udgaver, kommer i gang. Det er lidt sværere at beregne, hvilke lærerkategorier der kommer til at undervise dér, men det bliver flere lærerkategorier. Der må også laves beregninger af, hvordan tingene bliver, hvis en voksenuddannelsesreform, som vi ved det radikale venstre har fremsat forslag om, kommer i gang. Og hvis man i det hele taget mener, at fritiden i det samfund, vi lever i, og søm i stigende grad bliver et fritidssamfund, skal bruges til uddannelse under en eller anden form, er der altså flere job. Men det sidste er selvfølgelig mere vidtløftigt. Det første kan der laves direkte beregninger af.

Ministeren var bl.a. inde på det med de direkte lokkere, men jeg tror ikke, det nytter med en længere polemik herom, for ministeren har jo den opfattelse, at gymnasiet ikke er nogen særlig uddannelse for en bred ungdomsårgang. Det, jeg dog vil kommentere, er det med, at det direkte lokker at komme ud i pædagogikum, som altså kun har 80 pct. af lønnen på første trin. Det ved jeg nu ikke om det gør; f.eks. er en cand. polit., som kommer i ministeriet med det samme, jo ikke inde i en sådan indkøringsperiode; han tjener hele den første grundløn med det samme. Så hvis man altså har en universitetsuddannelse og i øvrigt får en stilling i den offentlige sektor efter de seks-syv år, den er normeret til, får man jo altså en løn på den første grundsats, ikke 80 pct., men 100 pct. Så har de pædagogiske uddannelser selvfølgelig det overgangsled, at man skal kvalificere sig til at undervise. Det siger ministeren er en del af uddannelsen også i den nuværende form. Som systemet er nu, er det altså efter, at universitetsuddannelsen er færdig. Det bliver et definitionsspørgsmål. Men det her med at lokke synes jeg nok er noget besynderligt.

Hvis nogle gymnasielærere skulle få job – det er der nogle af dem der gør – i ministerierne straks efter kandidateksamen, så får de straks første lønsats fuldt ud. Det er rigtigt, så vidt jeg er orienteret.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gøre hr. Riishøj opmærksom på, at vi på intet andet område har en sådan 5 måneders tillægsuddannelse med 80 pct. af grundlønnen som en forløber for en egentlig ansættelse. Det findes der ingen andre steder. Den cand. polit., der tales om, kan selvfølgelig få ansættelse et sted, men undervisningsministeriet har ikke en tillægsuddannelse til millioner af kroner stillet til rådighed for dem, der gerne vil være f.eks. nationaløkonomer. Det har vi ikke på nogen andre områder, og derfor duer hr. Riishøjs sammenligning ikke.

Så fik vi nu oplyst, hvad det er, der er SFs inderste drømme: det er en 35 timers arbejdsuge, og det er, at vi kommer ned på 24 elever i klassen. Så lad os regne på det. Lad os nu sige, at vi pludselig stod uden noget statsunderskud, og at penge pludselig bare var noget, vi havde, og at vi kunne slå ud med hånden. Det er den forudsætning, alt, hvad SF foretager sig, bygger på, og lad os nu et øjeblik lulle os ind i denne Alice in Wonderland-verden.

Hvor mange nye stillinger vil en nedsættelse af arbejdstiden fra 40 timer til 35 timer mon give? Jeg gætter på ca. 1.000. Det er klart, man skal omregne det til gymnasielærere osv., men det bliver vist omkring 1.000, det kan ikke være helt forkert. Går vi ned på 24 elever i klassen, må vi huske, at gennemsnittet på stamholdene i dag er godt 25 og i 1. g. som bekendt 26, så det er jo ikke særlig mange. Jeg må lige indskyde, at gennemsnittet i gymnasiet er 21 elever. Men lad os nu sige, at man på stamholdene har 24 elever i stedet for det nuværende gennemsnit på 25-26 elever. Hvor mange vil det give? Det vil give et par hundrede stillinger. Det vil sige, at en gennemførelse af hele hr. Riishøjs drømmeprojekt vil betyde lige præcis så mange stillinger, som vi uddanner på mindre end halvandet år, for det drejer sig om, at vi for tiden uddanner pædagogikumkandidater med en hastighed på ca. 1.000 om året, så selv om vi realiserer hele SFs drømmebillede,